

Slovinci!  
Ne udajmo se!!

Živio!!!



Slavjani!  
Zjediniimo se!!

Živio!!!

# JURI S PUŠO.

Dolgočasen list — za Lahone, Nemškutarje i druge nerodne ljudi.

Strela udri iz višine — Izdajalca domovine! — — —

JURI S PUŠO zabavlja zadnjo nedeljo vsacega meseca. — Ako bi utegnola gospa Policijaka kako število tega lista konfiscirati, napravimo družega.

JURI S PUŠO velja veliko, ali pošiljamo ga za malo denarjev, i sicer celih pet mesecev (po vsi avstrijski deželi) za 25 soldov, zunaj za 2 franka.

JURI S PUŠO se dobiva v Trstu: pri knjigarju Münstru, in v tobakarni nasproti pošte. Za pet soldov ga lahko vsakdo — v žep vtakne.

## Jure Slovenac.

**V** černej noči jaz sem sanjal,  
Da me tlačila je mōra;  
Sanje komaj so minule,  
Ko napoči zlata zōra.

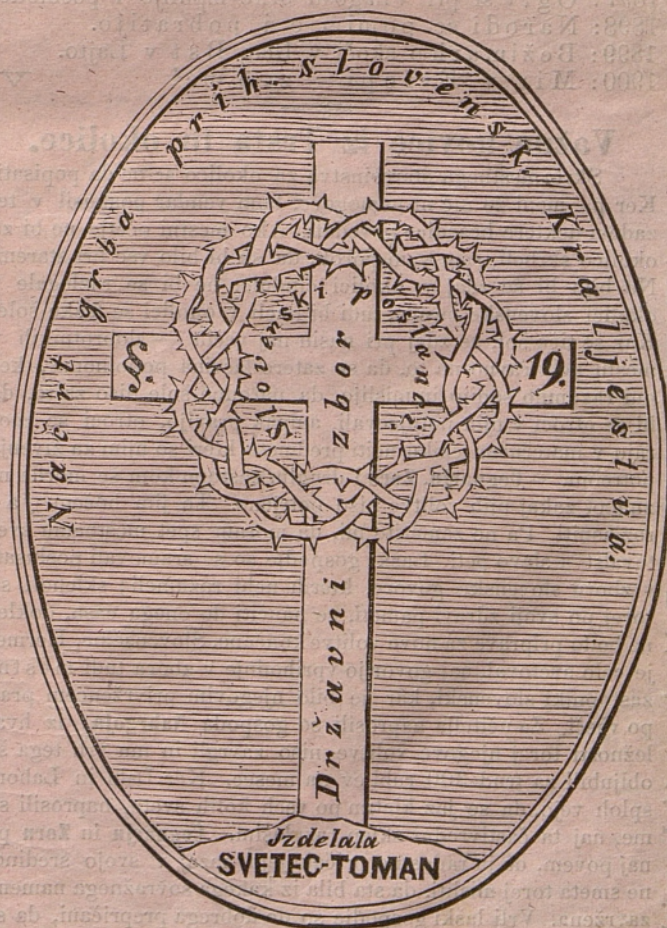
Svojega sem videl v sanjah  
Plakajočega otroka,  
Ki je tožil: „Mene peče  
Rana, grozna i globoka!

„Izročili ste mi, očka,  
Hleb domače bele moke;  
Moko so vam dale njive.  
Njive dolge i široke!

„Sem od hleba si odrezal,  
Kosček sem do ust prinesel,  
Pa so Tujci pridirjali,  
Da sem do srcá se stresel!

„Še nad polovico hleba,  
Da sem branil, so mi vkrali!  
Zdaj grozi mi bleđa lakot:  
Očka! ste Vi to vkažali?“

Se zbudim, se krog oziram,  
Prazne niso bile sanje:  
„Dom moj Tujci so zatrli!“  
„Iгла jasna počí vanje!“





## JURI S PUŠO

prerokuje za leto

- 1870: Lovre Tomanov vodja slovenskih železnic.  
 1871: Krakovčanje nabijejo vsem cilindre, tudi Doberletu.  
 1872: Čepon razpara zadnji frak.  
 1873: Kesmaher po sili v norišnici.  
 1874: Tržičani pojó: „Švabele, kaj bo?“  
 1875: Dežmanče kupi tri pare opank, torbo in dve čutari.  
 1876: Turniček lovi brenceljna na paragrafe.  
 1877: Rauch smrdí kakor dim.  
 1878: Pajek ne prede več v pisarnici.  
 1879: Sokol podí zadnjega želodarja čez Dravo.  
 1880: Nemeč čelustari samó na „tajčem gruntu“.  
 1881: Faveti pométa na Travniku laške smeti.  
 1882: Kočevarji se preseló v Donaušingen.  
 1883: Blagotinšek napije Vošnjaku.  
 1884: Gutmanček še vedno obrača plašč po vsacem viharčku.  
 1885: Juri s pušo neče reda sv. Huberta.  
 1886: Mažarom teče voda v grlo.  
 1887: Okoličani kažejo meščanom zrele fige uže o velikem Šmarnu.  
 1888: Hermet zdihuje v hermetični kletki.  
 1889: Herman predsednik Taboru v Gradcu.  
 1890: Primorci edini mornarji na Jadri.  
 1891: Svetec stavi š. 19 na kopito.  
 1892: Slovenci in Ilirci pod enim klobučkom.  
 1893: Dežmanče se vrije mej Kartajzarje.  
 1894: Cegnar zgrabi bratičeve kosti in klati ž njimi oréhe.  
 1895: Rieger, Smolka i Bleiweis — namestniki.  
 1896: Tri miljone avstrijskih Nemcev počí od jeze.  
 1897: Ogrí si pri Vilagošu brke izpulijo i posmodé.  
 1898: Narodí se pomirijo i pobratijo.  
 1899: Bežimarko skoči v Ren, Bst v Lajto.  
 1900: Mir v Evropi — za 3 ure!

### Važne novice iz Trsta in okolice.

Skrb mestnega starešinstva za okolico se ne da popisati. Ker pa meni že nič ni nemogoče, bom vendar poskusil v tej zadevi nekatere besedice povedati. Ako mestni očetje ne bi za okolico skrbeli, sem vam porok, da še bi bilo vse pri starem. Ne bilo bi še zdaj v okolici čitalnic, ne bi se razlegale v okolici slovenske pesme, tudi bi imeli v okolici še laške šole. Kar se tiče šol, se zdaj pri naših naj večih — dobrotnikih v mestu dela ravno na to, da se zatere laščina popolnoma, ker oni razumno sodijo in mislijo, da narodne šole niso za to, da bi se otroci v njih potujčevali, ampak pravijo, otroci se morajo v maternem jeziku učiti predmete, kateri so njim za življenje potrebni. — Cegnarju, Zoru i drugim zastopnikom še morda ni znano, zakaj njih volitve niso potrjene. To jim hočem ja z razjasniti. Pa ne zamerite mi, da moram spet mestnemu sve-tovalstvu slavo peti. Laški gospodje so se sramovali poslušati v zboru slovenske govore, katerih nebi razumeli; sklenoli so torej po svoji zdravi pameti, se naučiti do onega časa, dokler ne bodo priprave za nove volitve končane, Sloveščine. Hermet je celo svetoval, naj govorijo v prihodnje v zboru tudi mestni zastopniki slovenski, kar je bilo njegovim privržencem prav po vseči. Za učitelja naprosili so gospoda Nabrgoja; iz hvaležnosti torej njegove volitve niso zavrgli in mu vrh tega še obljubili za trud 300 rubljev na mesec. Ker Lahi in Lahoni sploh vejo, da se jaz klatim po vseh kotih sveta, naprosili so me, naj ta častivredni sklep razglasim. Cegnarju in Zoru pa naj povem, da ju radostno pričakujejo nazaj v svojo sredino, ne smeta torej misliti, da sta bila iz kakéga sovražnega namena zavržena. Vrli laški gospodje so do dobrega prepričani, da se vrnejo vsi izvoljenci od prve volitve v mestno sve-tovalstvo nazaj. Živili! —

JURI S PUŠO.

## POGOVORI.

- Mihec.* Zakaj so naši okoličani ta mesec nekoliko večí?  
*Juri.* Ker so Lahune pri volitvah takó posékali.  
*Mihec.* Kaj je Centralizem, kaj Dvalizem?  
*Juri.* Centralizem je, kedar vsi Centrum ližejo; Dvalizem, kedar se le dva ližeta.  
*Mihec.* Zakaj trdé velikaši, da imajo plavo kri?  
*Juri.* Ker nečejo nič v sebi imeti, kar imajo drugi ljudje, še menda možganov ne!  
*Mihec.* Do kedaj bo Bst bajstari?  
*Juri.* Še on tega ne vé, kakó pa bi jaz vedel?  
*Mihec.* Kdo je Avstrijo razširil?  
*Juri.* Bst, ker je vstvaril iz nje Avstrijo-Ogrsko.  
*Mihec.* Je-li res, da gredó Poljaki iz zborá?  
*Juri.* Je že mogoče! A naši ne bi šli, da se jim tudi *fotr*londarji na zobé smejejo! V.  
*Mihec.* Kaj misliš, kdo stori več za nas Toman ali Svetec?  
*Juri.* Toman nič, Svetec pa še manje.  
*Mihec.* Kaj misliš koliko Benstov bi bilo treba, da vstvarijo Slovenijo?  
*Juri.* Tacih, ko je ta, nobenega.  
*Mihec.* Zakaj so pri zadnjih volitvah na Ogrskem tako levičnjaki zmagovali?  
*Juri.* Ker ljudje niso hoteli Deakovcem rakije prodajati.  
*Mihec.* Kaj je Giskra najraje?  
*Juri.* Fežol in repo, kajti narodna ideja nijma gorke krvi.

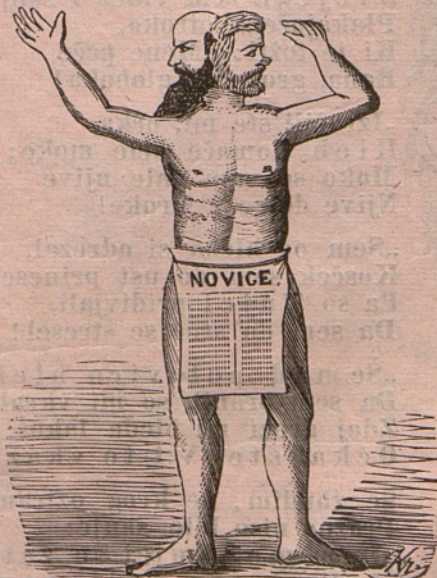
### POZOR SLOVENCÍ!

Neki nemškutar Zavašnik se hoče odslej pisati „Zavasni“. S tem Vam bo dokazal, da res za Vas ni!

Kompare Ferluga je te dni Lahonom na zobe rekel: „Vi ste tički, ki ste na našo lipo prileteli. Če hočete mirno mej nami živeti, drago nam bo. Ako pa boste trdili, da je lipa Vaša, bo druga pela!“

Jozko Šabcov.

## TOMAN IN SVETEC.



Akoravno slovenski poslanci na Dunaji „Novice“ ko figov list rabijo, je vendar njihova politika — sramotna!



Če bralecem „Jurja s pušo“ priporočam svojo gostinico na Kosarinskem trgu (HOTEL EUROPA). Dobivajo se tu lepe izbe po 70 Kr. na dan, z postrežbo vred. Tudi jedi so zelo po ceni.

FRANCE KRASNÍK.

SLOVENCÍ! Ko v Trst pridite in blagá kupujete, n. pr.: umetno narejene svetlice (rože), pušélee, vence itd., — platno, blago za moška in ženska oblačila, robece (facolette) itd. itd., kupujte pri vse pri vašemu sorodcu g. Jan. PIRHU (na Corsi, hiš. št. 16), ki je vsaj rodoljub. (Vr.)





## PRI NAS!

Oj kakó prijetno  
Je pri nas živeti!  
Lepšega življenja  
Ni na celem sveti!

Tiskane slobode,  
Res preveč imamo,  
Skoro še je dobro  
Rabiti ne znamo.

Bajest nas z veselim  
Okom ogleduje,  
I na tihem sebi  
Tole beseduje:

„Kje bi se dobile  
Krotkejše ovčice,  
Kakor so Slovenci —  
Zgrevane dušice?“

Giskra, Herbst i Taafe,  
Ko očetje mili,  
So za nas skrbeli,  
Za nas jeli, pili!

Tomana i Svetca,  
Smo si izvolili,  
Jima brez potrebe  
„Živila!“ zavpili.

Barbota Črneti  
Smo jim še dodali,  
Da za Dualizem  
Ne bi glasovali.

Glejte kak' prijetno  
Je pri nas živeti,  
Lepšega življenja  
Ni na celem sveti!

-ib-

## DOPISTI.

Iz Ričetvarošja. — Tukajšni meščani so kaj živi ljudje! Strašno se potezajo za narodno reč! Da je to resnica, nam priča ono gibanje, ki je bilo velikega tedna, kajti ravno na veliki petek so Ričetvarošani svojo še le na veliki četrtek ustanovljeno „čitalnico“ slovesno odpri. — Tacega veselja menda še v tem mestu ni bilo od 48. leta, ko so ljuti Mažarji s črnim prahom po njegovih ulicah škropili. — Vrstili so se namreč govori eden za drugim, ki so vse ljudstvo takó navdušili, da nobenemu na velikonočno nedeljo ni jesti dišalo. Igrala se je tudi izvirna šaloigra „Gluh Ormožanec“, ktero je tukajšni gospod odvetnik, iskren Slovenec in poln narodnega duhá, prav izvrstno skoval. — (Razen tega se naj še omeni, da se v njegovi pisarni vse v slovenskem jeziku piše. — Slava mu!) Po igri bil je čveterospjev, in sicer se je pevala krasna slovenska pesmica: „*Was ist des Deutschen Vaterland*“ in potem bil je ples in zadnjič tombola. — Le tako pridno naprej, slavni Ričetvaroš, saj imaš podpore dovolj, bo že šlo! — Vsem meščanom pa naj bo Slava za tako krasno „čitalnico“, o kateri še znamenja ni. F. K...a.

Iz Kamnika. Vsemu svetu je menda znano, da v našem mestu prebiva in je župan Dr. Kolfucius. D. Kolfucius je učena glava, pa vendar ne zna slovenskega jezika. Žato je enkrat hotel dokazati, da je človek brez znanja slov. jezika lahko učen, po sreči so mu pa to reč — zabranili. Dr. Kolfucius je pa tudi znan po celem svetu. Nedavno je dobil sledeče pisemce, ktero je po telegrafu v Kamnik prifrčalo:

„Slavni gospod Dr. Kolfucius!

„Ker me nekaj časa sem zelo po ušesih trga, sklenil sem 1. maja z svojim prijateljem G. Iskro priti v vaše mesto na čisti zrak, da se ozdravim. Zategadel sem prosil gospoda Livčaka, naj mi posodi svojo čudno mašino, po kateri se po zraku v dveh urah z Dunaja v Kamnik pripeljem. Gosp. Livčak mi je prošnjo neizrečeno rad spolnil. Ker ste Vi, gosp. doktor, boje zelo liberalen človek, napravim v Vašo čast *diner*, na kateri Vas prijazno vabim. — Vaš sluga gr. B. E. Ust.“

Vidite Slovenci, kakošna prijatelja morata biti B. E. Ust in dr. Kolfucius. Ali ni to znamenita politična dogodba, da se pripelje gr. B. E. Ust po zraku v Kamnik? Pravijo da se med drugim z dr. Kolfuciosom tudi pogovori, kako bi se bilo mogoče s Čehi spraviti. Pozor!

-b-

## TELEGRAMI.

Štambulj, 24. aprila. — Našemu bolniku najbolj tekne živo mesó.

Beč, 26. aprila. — Tukaj je tolikanj denarja, da ne znajo kam z njim.

Berlin, 25. aprila. — Bežimarko je dobil za pirhe veliko jajce, na kojem je zapisano: *Raisferthum Deutschland*. Precej si ga je podložil, i do sv. Petra ga bo gotovo zvalil.

Pariz, 27. aprila. Napoljon duhta nove postave. Prvi š. poje: „Vi brezi mene nič, jaz brezi vas vse“.

Londra 27. aprila. — Viktorija je te dni Gladstonu djala: „Tepite se mej seboj, kolikor vam drago; da le mene pošteno plačate!“

Novi Jork, 28. aprila. — Grant je naznanil, da ne menja z nobeno krono. M.

## Ralb-tuga (tele - Gram)

od ondot, 1. aprila 1869, ob 11 uri in pol po polnoči.

Babilonski zvonik je dodelan. Šurkova kult ura je še pri Ezclesenci, da se popravi —; in dokler ura nič ne bije, bo Dežmožev dežnik zavolj „principov“ razpran. — Pisker se je dal zvezati (ker se je na stopnicah kapitala ubil) — stare babe bodo v njega želo spravljale.

Župan je brez strehe.

-en-

## Maslo nemške kulture!

430 stukov

sukna, santiklo, stofe, hlačne no jenkene cajge

je doba ti

novi štacunar v Ptuj

poleg tega spodjega glazara Nr. 188.

Ker za poleti kaj nuce tiste se naj tam kupi.

Tako tiskano vabilo je prejel „Juri s pušo“ iz Ptuja (na Štajarskem.) 430 stukov! Šmencaj te! zdaj bo streljal Prusi, če imate kaj korajže, zdaj pridite. Juri dobi 430 stukov, stofe no jenkene cajge!!! — — —

## JURJEV TAKSBEFEL.

Juri s pušo obhaja danes prvokrat dan svojega godu; še tri mesece ni, kar se je na svet priklatil in svoj prapor razširil, in uže danes šteje vdanih prijateljev na tisoče, kateri, četudi žalibog, po vseh deželah avstrijske države razcepljeni, pripravljani so, se združiti, ako bi jih JURI poklical, da na Nemškutarje ali Lahone resno mahne! — Ako bi JURI vladar bil, sedel bi danes na prestolu in delil rede: prvič istim blagodušnim gospodom, kateri mu brez vsacega dobička pesmi, sestavke, narise podobice itd. pošiljajo; — drugič pa istim rodoljubom, kateri prostovoljce nabirajo i tako vojsko JURJU množé. — Ali JURI S PUŠO nij vladar, in tudi nikakoršnih redov nijma, kar ga sicer zelo veseli! Zatorej on drugega storiti ne more, nego v pričujočem *taksbefelju* javno pohvaliti vse tiste častite in vrle domoroce, kateri so si že do zdaj za JURJEVO reč več ali menj zaslug pridobili. — Gospode imenovati, kateri JURJA duševno podpirajo, treba nij, ker domače tičke tako že vsak po petju lahko spozna; ali spodobno je imena istih gospodov razglasiti, kateri so dokazali, da jim JURJEVA težka naloga nad vse velja, in mu obilo *rekrutov* nabrali. To se zgodi pa še le v prihodnjim *taksbefelju*, ker ravno telegraf oznanjuje, da se spet velika truma *freibilgerjev* proti Trstu valí, v strah vsem Nemškutarjem in Lahonom!

Za danes naj se razglasi še to-le pisemce, ktero je te dni JURJU v roke prišlo:

„Predragi — clo en groš veljavni Jurček!  
„Ker se dan Tvojega godu bliza, in se bojim zadnji vošitelj biti, — pridem že danes v *fraku* in z Sirspehovo streho v roki pred Tvoje obličje, naredim Ponizev priklon in Ti majhno pa dobro vošice spromocim:  
„Bog Ti daj dolgo življenje, — (zagotavljam Te, da se to zgodi, ker nimas švabske duše —) naročnikov toliko, kolikor milijonov novcev je zapustil Rudeč ščit, in tudi *stake*, da bodes delal švabske slike.  
„Za vezilo Ti pošiljam 50 tlik za dvajset naročnikov, ki zopet iz Planine v Tvoje naročje pribežé.  
„Poždravljam tudi lepó Tvoje hude sestrice HUMORISTIKO in SATIRO, in jima veleвам, da morajo Tvojo puško zmirom z Dežmoževem maslom mazati, da se jo rija ne prime, in bo vedno na nemškutarke in lahonske živalce dobro strelala; samo to Te prosim, povej mi, kako jo bašes, da hočem potem tudi jaz Nemškutarke basat! — Zdaj pa Te lepó poždravlja (ako si bolan) in ostane Tvoj zvesti naročnik, ki se tudi kakor Ti — hudica ne boji!  
„V PLANINI 10. aprila 1869. Miroslav Planinski.“

Bog živi take Slovence!!

V Trstu, sv. Jurja dan 1869.

JURI S PUŠO.

Napraviteljstvo tiskalnice (preše) i mletve v Trstu, se svetinjo obdarovano, prodaja žvepljo, (ki služi proti trtnoj boleznj), iz svojega mlina v vrecah, ktere imajo lastno znamenje. Zalogo žveplja iz tega mlina ima: v TRSTU Matevž Dubič (Corsia Stadion št 12), v GORICI P. Venuti.



# LOVEC

kakoršnih nam dandenes ne pomanjkuje.



Primaruha! videti hočem, ali je ta preklicani *Juri* res naj boljši lovec. — O ti čelir le čakaj! V knjigah se urijo vsi slavni možje; kde bi imeli danes liberaliste, konstitucionaliste, progresiste in bès znal še kake gliste — ali liste sem mislil reči — če bi ne bilo knjig?? — Tudi jaz čem se držati knjige! — Aaah tukaj je ravno pisano, kako se meri na tiče...



Ha ha ha — — — kak so to krotke stvari — — — danes bi slobodno puško in psa doma pustil — — — škoda bi bila te lepe živali strelati — — — star sem že — — pa še imam zmirom dobre oči. — — To bo doma veselje za moje otroke — dva tako lepa zajčka! — Dobro, da se je kastor nekam zgubil — — on bi te reveže preplašil — — potem — — . . .



Herdegata! zdaj pa le naprej! — *Juri* je hempa; on pravi, da strela na Lahone i Nemškutarje, — teh živali jaz še nanjč ne poznam ne, — krucitürken! jaz pa grem le na tiče in zajce — — še medvedu bi jo zasolil. — Lovec mora imeti ko rajžo, te pa meni bogme ne manjka!! — Kastor — *zuh! zuh!* . . .



Oh! hu!! za Božjo voljo! *Juri!! Juri!!!* kde si!? — Pomagaj mi! — — — Reši me!! — — Nemškutarji! Lahoni! — — Zdaj — — — zdaj vem kaki so Nemškutarji, kaki so Lahoni! — — Juriiii!! — — Juuuri! — — Reši me! — — Sablja že — oh! — za meno zvoni! Pomoč *Juri!! Pomoč!!!*

Vredništvo **PRIMORCA** naznanja: Ako zastano naročnino dobimo, ako nam ostanejo vsi naročniki zvesti i se še najmanj 100 novih oglasi (kterim lahko ustrezemo z vsemi letošnjimi listi), bomo v drugem polletju zopet izdajali „Slovenskega Primorca“, kateri bode izhajal vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu.



Na Kalcu, 9. maja 1869.

Slovinci!

Ne udajmo se!!

Živio!!!



Slavjani!

Zjedinito se!!

Živio!!!



# Juri s pušo na taboru

Dolgočasen list — za Lahone, Nemškutarje i druge nerodne ljudi.

Strela udri iz višine — Izdajalca domovine! —

Ta list dobí lahko vsakdo za — 5 novcev!



## POZDRAV TAVORITOM!!



ako je prav, dragi Slovenci! Veseli me, da Vas toliko tukaj vidim, bodite mi stokrat pozdravljeni! Dobro, da že ni daleč čas, ko bomo vsi Slovenci v enem kraljestvi združeni. Povem vam, da ako še bi dolgo mogli tako raskosani — eden v tem, drugi v unem kotu — Nemškutarjem in Lahonom služiti, — ako Vi **Slave** sinovi nebi bili verni mojim načelom — bi na zadnje meni še znalo pomanjkovati smodnega prahu, — potem bi nas pa Nemškutarji in Lahoni vse podavili! — Zdaj se pa to več ne zgodi!

Ravno te dni sem slišal, da so že Magjaroni tudi izvedeli, ka jaz nisem njihov barátom. No, motili se niso. — *Teremtete!* jaz njim bom že pokazal, koder pelje pot izslovansko-hrvatske zemlje — v *Magjar ország!* — Bogme! nasprotnikom našim bom še s časom **strah** in **trepet!** Jaz sem **vragu dolžen!!!** — — — Zdaj pa Vam iz vsega grla zakličem:

**Živili taboriti! — Živila Slovenija!!**

JURI S PUŠO.

Živila Slovenija!!!  
Živili taboriti!  
Živila Slovenija!!!

Živila Slovenija!!!  
Živili taboriti!  
Živila Slovenija!!!



# N A Z A J !

Nazaj, nazaj, na svoja tla  
 Nasprotnika pobegnita,  
 Ti Vlah na unkraj Soče,  
 Ti Nem do kjer mogoče!

Nazaj, nazaj, na svoja tla  
 Nasprotnika pobegnita,  
 Sta majke nam poklála,  
 Nam deco psom metála!

Nazaj, nazaj, na svoja tla  
 Nasprotnika pobegnita,  
 Slovanu solnce sije  
 I spone vse razbije!

Nazaj, nazaj, na svoja tla  
 Nasprotnika pobegnita,  
 Sta truplo nam tlačila,  
 Nam duše pomorila!

Nazaj, nazaj, na svoja tla  
 Nasprotnika pobegnita,  
 Železo proč in jeklo,  
 Ker tisoč let nas peklo!

Nazaj, nazaj, na svoja tla  
 Nasprotnika pobegnita,  
 Pustimo Vam kar Vaše,  
 A vzamemo si Naše.

Miro Bilkovič.

## Pisker.

Rajnik Tone Bolan je bil pravi narodnjak, vrli možak. V šolo je hojeval v Trnovem. — Učitelj vpraša necega dne učence: „Kdo vé, kakó se dé lonec nemški?“ Vsi otroci molče. Za 2, 3 minute dvigne naš Tone dva prstka in miga ž njima. „No Tone, povedi!“ veli učitelj. Naš Tone se postavi na noge, moško rekoč: „Loncu pravijo Nemi: **das pisker.**“ — Od tedaj misli marsikak pisker, da je nemškega ila, čeravno je trd Slovenec. —

## Kesmaher.

Necega svetovalca spodí župan iz občinskega zbora, ker je vedno stranke draževal. „Joj!“ vsklikne bivši svetovalec, „gorjé vsim norcem!“ — „Zakaj?“ bara župan. „Ne dvomite“, odgovori uradnik; „Kesmaherček sem bil, Kesmaherček bom!“ —

## Zdravnik.

„Vaše medicine prav nič ne pomagajo“, reče gospod Kmet zdravniku Siropeku. „Nij res“, zavrne Siropek; „če ne pomagajo Vam, koristijo pa meni in apotekarju!“

## Nemškutarjem.

Zlo rad bi jaz bil velikan,  
 Prav silen, uren in močan;  
 Ne delal dobrim bi krivic,  
 Al strah bi nekih bil butic.

Ne vprašal prej bi, če bi smel —  
 V največi kranjski gozd bi šel  
 In tam napulil brezovjá,  
 Karkolj ga celi gozd imá.

Iz brezja vsega pa strašno  
 Košato zvezal bi metló,  
 In ž njo z dezele kranjske vse  
 Pométel bi — nemškutarje!

Filodemus.

## POGOVORI.

*Frluga.* Zakaj pa gospod Nabrgoj trdi, da bi tabor tržaški okolici več škodoval, nego koristil?

*Juri.* On uže ima za to svoje vzroke. Glej! ko bi Nabrgoj bil za tabor, nebi okolica dobila unih 12 centov žveplja vsaj več; on se sploh nikakor noče zameriti gospodom, ki so svojo gorko ljubezen Slovincem že tolikokrat pokazali, — razumiš? —

*Vedež.* Slišal sem da se general Moering pridno zidarstva uči, zakaj neki?

*Juri.* Še ti ni znano, da on hoče zidati Veliko-Nemčiji most od Labe do Adrije? — Navdušenost za to orjaško idejo ga je torej k tej meštiriji spodbudila. —

*Breznik.* Zakaj pa Nemci svojo kulturo v enomer do nebes povzdigujejo?

*Juri.* Ker je njihov slavni pesnik pel: „*Doch der Segen kommt von Oben!*“ — ali po naše: „blagoslov pride iz nebes“; — znano pa ti mora biti, da bi Nemci se svojo kulturo radi blagoslovili vse narode! —

*Cenček.* Kdaj bodo Magjari imeli mogočno kraljestvo, o katerem že tako dolgo sanjajo?

*Vedež.* Kader bode *Juri s pušo* njihov feldcajkmöster.

*Čenček.* Zakaj pa so na svetega Jurja dan slovenski poslanci državno zbornico zapustili?

*Juri.* Ker sem že jaz pred svetu razglasil, da hočem ob svojem godu obiskati vse znance v rudeči srajci; — prav ko sem se na Dunaji prikazal, so naši gospodje zapustili zbornico, dobro vedoči, da se meni nihče ne vsmili in bi — ako nebi pobegnoli — dobili od mene svoj čaj! —

## Na železni postaji.

*Miha.* Vendar bi rad vedel ljubi moj Juri, kako pride, da so tukaj povsod laški i nemški nadpisi, slovenskih pa ni nikjer?

*Juri.* Jeli ne znaš, da Slovincem tega ni treba? Slovenec to, kar se Lahu i Nemcu mora nad nos zapisati, že brez nadpisa lahko najde; da veš! —

Če bralcem „Jurja s pušo“ priporočam svojo gostilnico na Kosarinskem trgu (HOTEL EUROPA) v Trstu. Dobivajo se tu lepe izbe po 70 Kr. na dan, z postrežbo vred. Tudi jedi so zelo po ceni. FRANCE KRASNIK.

Napraviteljstvo tiskalnice (preše) i mletve v Trstu, se svetinjo obdarovano, prodaja žvepljo, (ki služi proti trtnj bolezni), iz svojega mlina v vrecah, ktere imajo lastno znamenje. Zalogo žveplja iz tega mlina ima: v TRSTU Matevž Dubič (Corcia Stadion št 12), v GORICI P. Venuti.



# BOLJARJI.

Postava pravi, da Boljarji  
Deset poslancev naj volijo;  
Iz sto in dvajset komaj osem  
Za hudo silo jih dobijo.

Še ti so take revne duše,  
Da bi le kimali, molčali,  
Ko bi jim vsi liberaluhi  
Lasé sè škupnikom zažgali.

Sramota jim pretí nezmerna;  
Prijatlji, čujte kaj storijo:  
Iz gnjezda pseudoslobodnjakov  
Si par butic izposodijo!

Butica prva — pet in dvajset  
Ur na dan bi čvrsto blod'la,  
Po paragrafih tisočletnih  
Slovenske mučenike sod'la!

Butica druga, jeznorita,  
Ki nekđaj grabljem dobro péla,  
Bi pód-se grábila Slovence,  
Togote s e b e še pojéla!

Ti dve butíci za boljarje  
Prevdarjati in govoriti,  
Nemškutarije žlobodrati,  
Da smo obéh do grla siti!

Odlazite na večne čase,  
Vi vsi, ki niste nikdar z nami!  
Po stari tlaki še smrdite!  
Bolj — jarite domá na slami!!

Miha Štampihar.

## TELEGRAMI

„Jurju s pušo“ 9. maja 1869.

Iz **Trsta**. Društvo *Progresso* milim slovenskim taboritom trikratni „Živio!“ — Na noge Slovenci! Zjedinite se! Ne vdajte se! — Slava!! —

Iz **Ljubljane**. Poganjajte se krepko za vaše pravice, kakor se poganjamo mi za naše. — Da se pa ne vdeležuje taborja sam *pauernfolk*, pošiljamo vam v znamenje bratskega sočutja deputacijo konstitucijerjev. Naprej zastava Slave! — „Konstitucionalni odbor“.

Iz **Maribora**. — Slovenskemu političnemu društvu vpisal se je danes poslanec g. Seidl in mu daroval 500 rubljev, ktere je včeraj dobil od dra. Dominkuša, da v deželnem zboru govori za združenje Slovencev. — Veliko-Nemški politiki se je Seidl odpovedal. —

Iz **Dunaja**. Slovenci! vaše želje omehčile so milostljivo moje srce. — Združena Slovenija vam je potrebna — imejte njo! Slovenski jezik v šolah in uradih, pravična zahteva — bodi vam volja iz polnjena! — **Giskra** m. p.

Iz **Prage**. Dr. Herbst je ministerstvo na klin obesil in prevzel z današnjim dnevom vredovanje „humorističnih listov“. —

Ko je bil že list za tisk pripravljen, dobili smo sledeči telegram:

„Iz **Zagreba**. Dragi Juri! Povstrelaj vse Hrvate, ki se vdeležujejo pivškega tabora. Hrvati naj se bratijo z Magjari ne pa s Slovenci! — V imenu vlade: **Dim** m. p., banus.“

(*Odgovor.*) Na **Kalcu**, 9. maja. — Hrvat je poštena duša, ne morem mu torej storiti nič žalega; ako pa hočete, pridem koj jutre v Zagreb, da vam mesto *Magjaronov* očistim! — **Juri s pušo**, l. r.

## Odmev.

Nekdo je baral na glas: Kdo si na Beču najbolj viha mustafe?

**Taaffe** — je odmevalo.

Ker zna **JURI S PUŠO** tudi dobro risati, kaže v sledeči povesti taboritom tri lepe obraze iz Trsta in okolice. —

## JURI se 8. maja 1869 vrača iz sprehoda.

### I. Kamnati steber na Občini.

Gorki pomladanski dan je. Cesta od Nabrežine proti Občini je prašnata. Solnce pripeka, meni pa je vroče, da mi jezik iz ust visi. Vedno mi je na srcu blagor našega tužnega naroda, — al danes mi domišljija miruje, nobena pametna misel mi ne pride na um. Visoki steber na Občini nes bi že Slovenci bili na konju, tujci gotovo ž njimi nebi več gospodarili! Pa hajd proti Trstu, glava je že polna — prepolna. —  
Jutre morajo taboriti na Pivki dobre volje biti, to je prva moja skrb! Tedaj na delo!

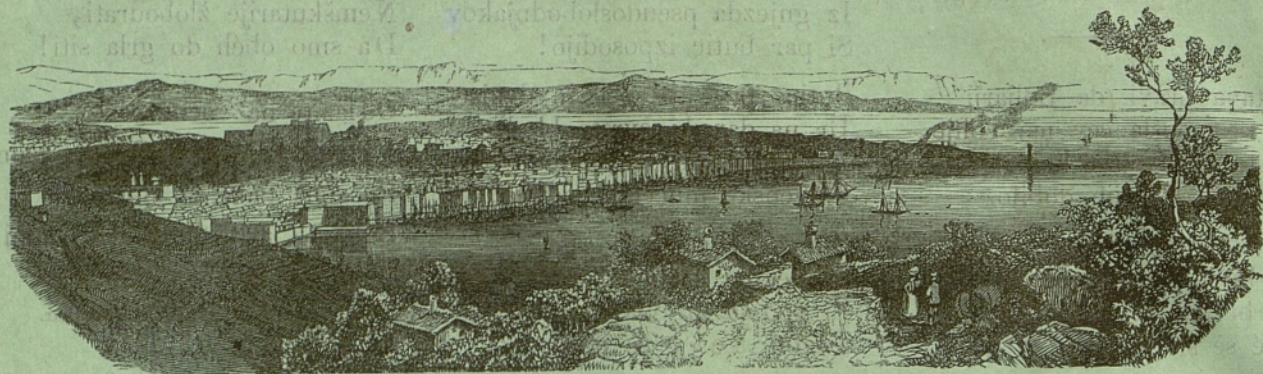


SLOVENCI! Ko v Trst pridite in blagá kupujete, n. pr.: umetno narejene evellice (rože), pušelec, vence itd., — platno, blago za moška in ženska oblačila, robece (facolete) itd. itd., kupujte vse pri vašemu sorodu g. Jan. PIRHU (na Corsi, hiš. št. 16), ki je vsaj rodoljub. (Vr.)

Pri „ZELENEM GRICU“ (Monte verde) v Trstu se je osnovala zaloga pive od gg. bratov Kozler-jev v Ljubljani. To se razglasuje častitemu občinstvu in gg. krémarijem z opombo, da so slobodno vedno prepričani postrežbe z najboljšim, čistim blagom. Ivan Gschaidter.



## II. Slovensko mesto Trst.



Da bi ne bila pot na Občino in nazaj v Trst tako težavna, jaz bi si ondi grad sezidal! A zdaj sem, hvala Bogu, spet v slovenskem mestu Trstu. Kolikrat po mestnih ulicah hodim, moram puško vedno navrto imeti. Nemškutarjev tukaj res nimamo, temveč pa Lahonov! Oni imajo v Trstu svoja posebna gnezda, iz katerih se razprostirajo, kakor mravljice iz mravljinjakov. Pa vsaj imam jaz železno dušo! Lahoni meni škodovati ne morejo, jaz njih pa lahko vse postrelam. To bo tudi naj boljše, potem pridejo vendar drugi časi. — Slovenec bode v Trstu mirno svojo blago kopičil in denarje štel, Avstriji bom pa iztrebil bodce, kateri revico vedno bodejo.

## III. Novčeni trg v Trstu.



Sililo se mi je še ravno tisoč in tisoč enacih tolstih misli v glavo, ko pridem do novčnega trga. Naj pred ostrmim, ko zagledam trgovskega Boga, kateri ponosno, s trozobnimi vilami v roci, na kamnu sloni; ko pa vidim kako ženske razsajajo, se prepirajo, tepejo in Bog vedi kaj še — ker bi vsaka rada naj pred svoj škaif z vodo napolnila — se strašno razsrdim — nenadoma moral sem misliti na mnogojezično Avstrijo, kateri se v njenem osrčju nič bolj ne godi, in na vse grlo moral sem se v moji jezi zasmejati, ko vidim, da je moral policijski zaupnik, ki bi njih imel pomiriti, z mokro kožo pobegniti! — Po tej veseli dogodbi mi je delo stokrat bolj dišalo! Dixi!